

ВИСТУП ЗАСТУПНИКА МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ ГОРІНА ОЛЕКСАНДРА ОЛЕГОВИЧА

65 років тому почала свою роботу всесвітня організація, створена на уламках та розвалинах, які залишилися людству після страшної та виснажливої Другої світової війни, і покликана втілити сподівання і мрії людства на мирне та не злиденне життя.

65 років тому об'єднані нації, виснажені страшними роками лихоліття, висловилися за мирне співіснування, вклавши у створення Організації свої сподівання на те, що ООН стане реальною площадкою не лише для діалогу, але й для конкретних дій.

65 років – невеликий час для окремої країни, але достатній час для того, щоб людство побачило конкретні результати. Історія довела, що люди різних рас і культур можуть розмовляти спільною мовою, можуть чути один одного, можуть діяти спільно.

У далекому 46-му році в своїй фултонській помові Уїнстон Черчилль сказав «Організація має стати дійсним Храмом Миру, в якому можна буде розвісити бойові щити країн, а не лише рубкою світової Вавилонської башти».

До створення такого Храму має бути докладено ще багато зусиль, кожна країна має зробити свій власний внесок. І Україна по праву пишається тим, що її бойовий щит зайняв чільне місце на стінах цього храму. У 1994 році Україна увійшла в історію першою з країн світу, яка добровільно відмовилась від третього за потужністю ядерного арсеналу. Усвідомлюючи своє особливе геополітичне положення, цього року ми проголосили позаблоковий статус, що сприятиме створенню навколо України зони стабільності.

З трибуни ООН ми неодноразово закликали країни світу наслідувати нашому прикладу, реальними діями ми продовжуємо доводити наше прагнення до міжнародного миру та безпеки. У квітні цього року на Вашингтонському саміті з питань ядерної безпеки Україна оголосила рішення позбутися усіх запасів високозбагаченого урану.

12 жовтня ц.р. за ініціативою української сторони, серед країн-членів Організації, у якості офіційного документу Генеральної Асамблеї ООН та Ради Безпеки ООН, було розповсюджено Спільну декларацію делегацій України, Мексики та Чилі – країн, які на добровільній основі доклали зусиль з метою зведення до мінімуму використання високозбагаченого урану для цивільних цілей.

Ініціатива трьох держав отримала високу оцінку міжнародної спільноти, зокрема відзначалось, що рішення про відмову від високозбагаченого урану є практичним внеском у зміцнення режиму нерозповсюдження.

Рік за роком, Україна доводить свою відданість цілям і принципам Організації. Уберегти наступні покоління від війни, забезпечити захист прав людини, створити умови для забезпечення справедливості та сприяти соціальному прогресу і підвищенню рівня життя – все це закладено у Статут ООН.

Але не народилося ще покоління, у мові якого відсутні поняття «війна», «бідність», «голод». Саме це робота нинішньої генерації - звести нанівець конфлікти, страждання і лиха.

Досягнення цих основоположних цілей, як і раніше є однією з найважливіших завдань Організації. ООН використовує ті механізми та ресурси, які складаються з сукупності ресурсів її країн-членів. Гуманітарна допомога постраждалим від землетрусу на Гаїті, участь військовослужбовців в операціях з підтримання миру в найбільш «гарячих» кутках земної кулі – Україна відома в світі як країна, яка ніколи не ділить біди на свої та чужі.

З перших років своєї незалежності Україна бере активну участь у зусиллях ООН з підтримання міжнародного миру та безпеки. Сьогодні перед Україною стоїть задача – удосконалити механізми правового захисту миротворців та розширити юрисдикцію країн-контрибуторів миротворчого персоналу ООН у частині розслідування злочинів проти «блакитних шоломів».

Разом з тим у ці шість десятиліть виникли нові загрози - від міжнародного тероризму до зміни клімату, від розповсюдження інфекційних захворювань до інших загроз, які не визнають національних кордонів.

Вирішити ці глобальні проблеми самотужки не зможе ніколи ні одна країна. Організація Об'єднаних Націй, яка є єдиним справді універсальним установою, являє собою найбільш підходящий, якщо не єдиний, форум для мобілізації глобальних дій на подолання майбутніх викликів.

У наступному році виповнюється 25 років аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Довгострокові наслідки катастрофи продовжують представляти серйозний виклик як для України, так і для Білорусі.

У зв'язку з цим Чорнобильська тематика буде в числі домінуючих протягом наступного року, а також придбає особливе політичне звучання.

У квітні 2011 року в Києві проведитиметься Міжнародна конференція високого рівня «Двадцять п'ять років Чорнобильської катастрофи. Безпека майбутнього». 23 вересня ц.р. з трибуни Генеральної Асамблеї ООН під час загальних дебатів, Президент України В. Ф. Янукович запросив глав країн та урядів на Київську конференцію. У ході зустрічі Президента України з Генеральним секретарем ООН Бан Кі-Муном, яка відбулася під час 65-ї сесії Генасамблеї, Генсек ООН підтвердив свій намір взяти участь у цьому заході.

Викликом для нашої країни стало морське піратство та збройні пограбування на морі. Україна, як країна, що займає третє місце по кількості моряків, які є нашими громадянами і працюють на судах міжнародного флоту, зі всією гостротою відчуває наслідки ескалації кількості актів піратства та збройних нападів в районі Африканського рогу та інших регіонах. Саме тому минулого року у рамках 64-ї сесії ГА ООН наша делегація виступила з ініціативою щодо необхідності надання державами соціального захисту постраждалим від нападів піратів морякам та членам їх сімей. Ми вдячні країнам-членам ООН за підтримку української ініціативи.

Водночас, на сьогодні окрім соціального аспекту боротьби з піратством нашу країну турбує проблема безкарності за вчинення цього злочину. Так, незважаючи на антипіратські морські операції в Індійському океані і Аденській затоці, все більша кількість піратів і осіб, підозрюваних у вчиненні злочину морського піратства, відпускається на волю. З огляду на ситуацію, що склалася, Україна розробила проект Всеосяжної конвенції по боротьбі зі злочинами морського піратства та збройного пограбування на морі і сьогодні ми працюємо над тим, щоб проект отримав необхідну підтримку серед делегацій країн-членів ООН

ООН сьогодні – це врятовані життя, це стабілізація напружень в регіонах, це вирішення проблем виживання та розвитку дітей; охорона навколишнього середовища; забезпечення прав людини; охорона здоров'я та медичні дослідження; скорочення масштабів бідності й економічний розвиток, освіта; поліпшення становища жінок; допомога в надзвичайних ситуаціях і допомога у випадку стихійних лих; повітряні та морські перевезення, використання атомної енергії в мирних цілях. Цей список можна продовжувати.

Коли ми вдивляємось в історію, ми розуміємо скільки вже пройдено, наше з вами сьогодні показує скільки ще потрібно зробити. На сьогодні людство має головне – прагнення до добробуту, прагнення до об'єднання зусиль, прагнення до добросусідства. І

головну роль у створенні такої тенденції відіграє ООН, 65-річчя якої ми відзначаємо цього року.

У Організації багато роботи, але сьогодні ми бачимо тенденції і вектори, які дозволяють нам вдивлятися в майбутнє з оптимізмом. Об'єднані нації 65 років тому вибрали шлях і історія – наша з вами – підтвердила його вірність.